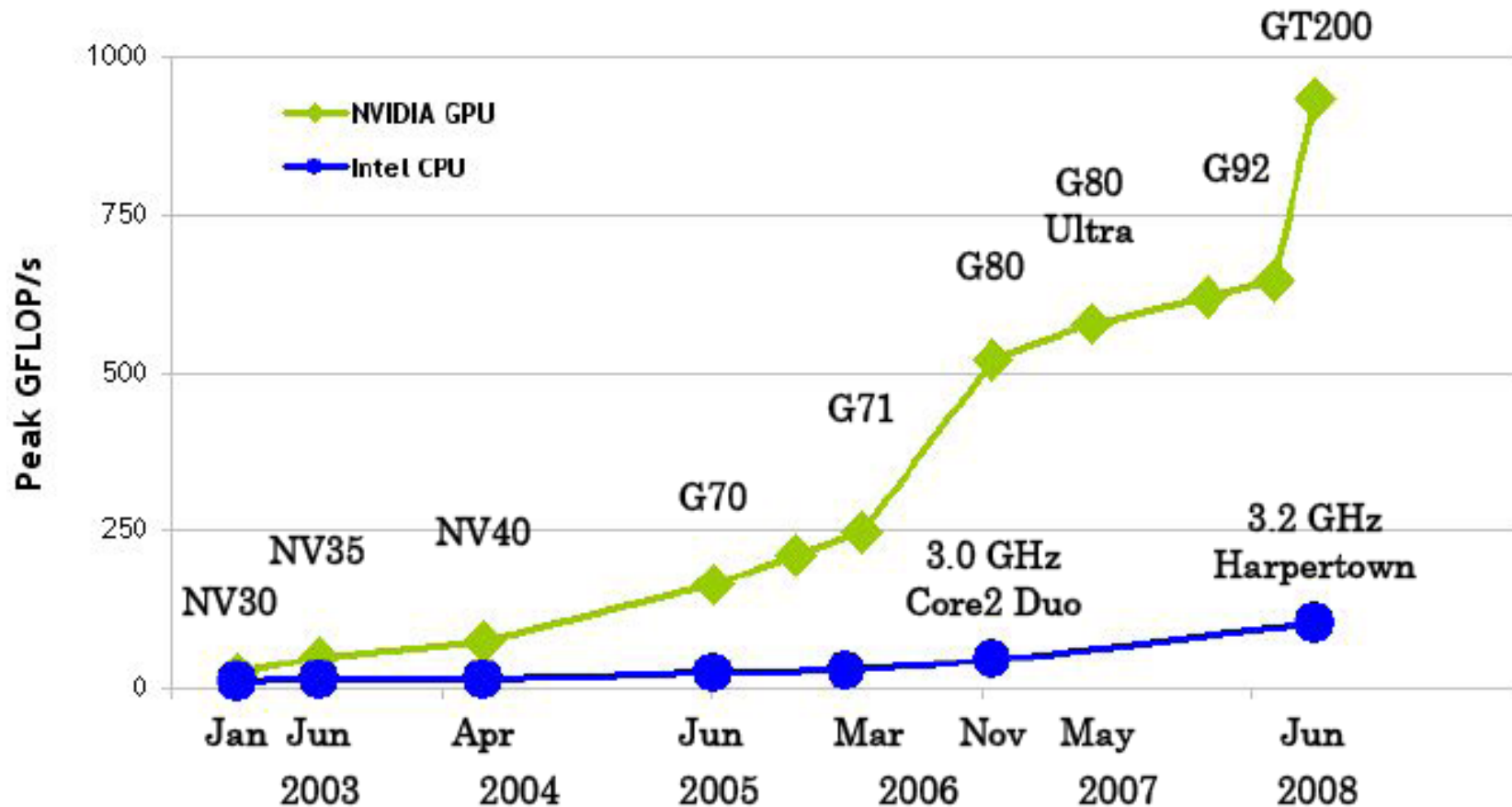

Obliczenia na GPU w technologii CUDA

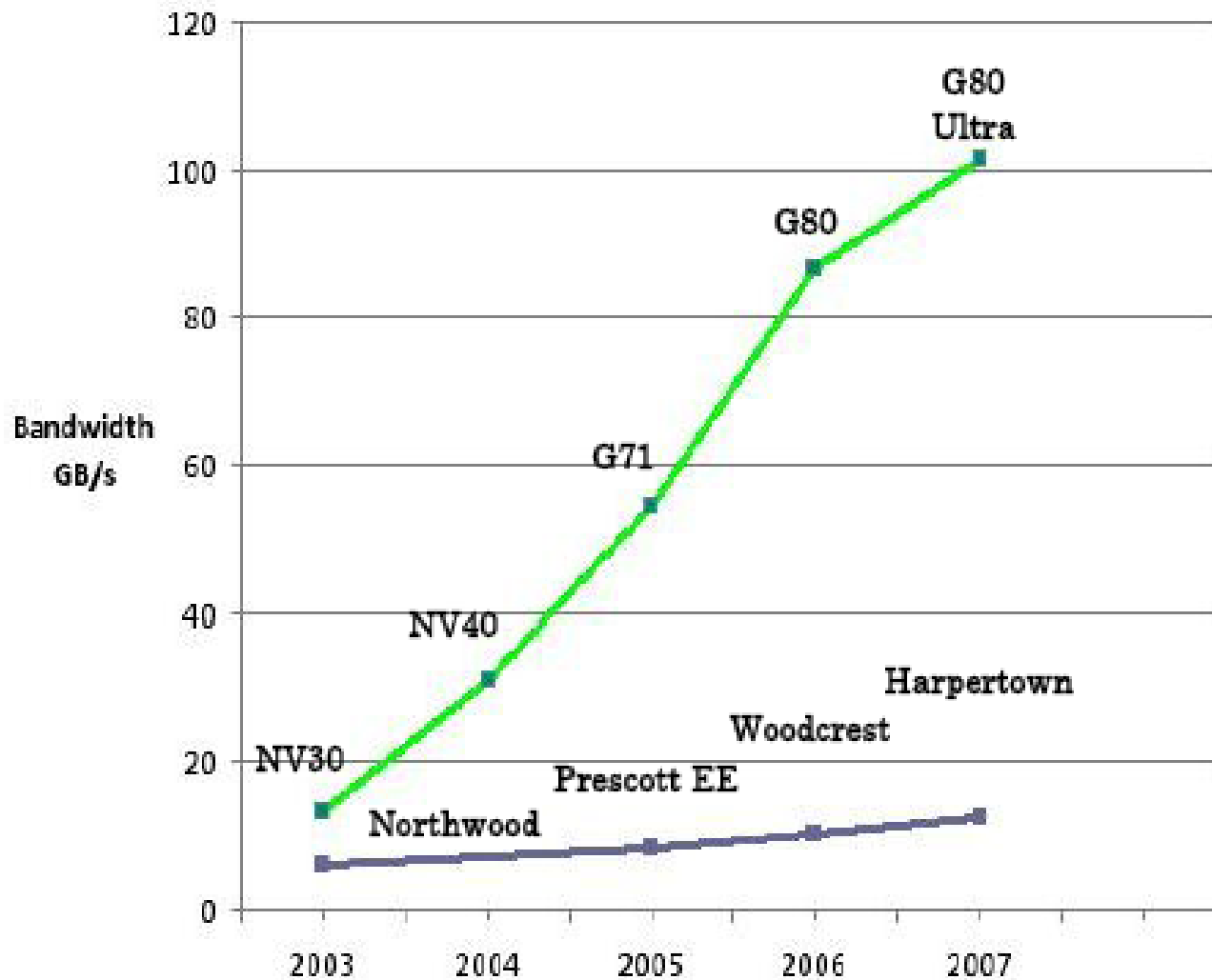
Różnica szybkości obliczeń (GFLOP/s) pomiędzy CPU a GPU - źródło NVIDIA

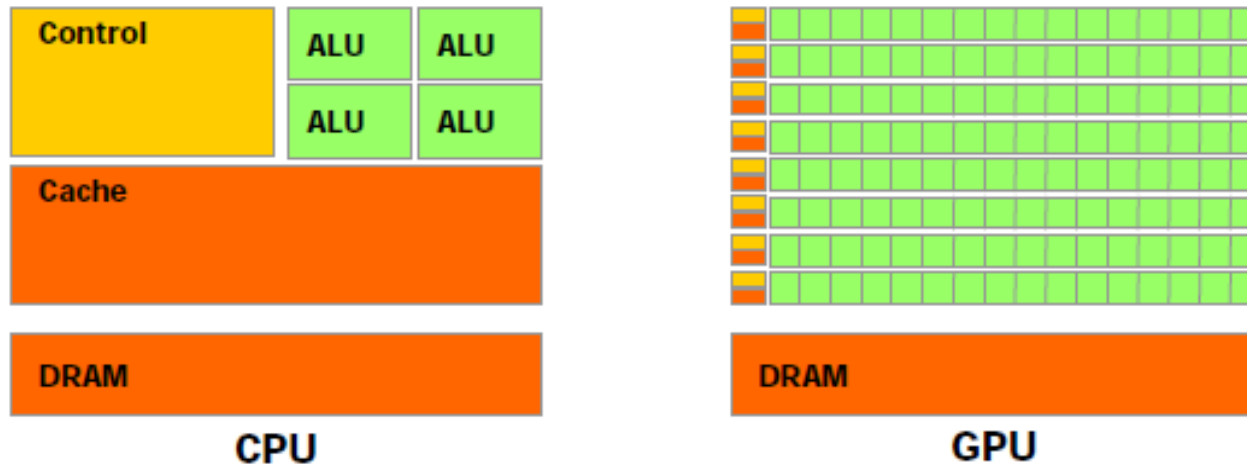
GT200 = GeForce GTX 280	G71 = GeForce 7900 GTX	NV35 = GeForce FX 5950 Ultra
G92 = GeForce 9800 GTX	G70 = GeForce 7800 GTX	NV30 = GeForce FX 5800
G80 = GeForce 8800 GTX	NV40 = GeForce 6800 Ultra	

Różnica w przepustowości pamięci pomiędzy CPU a GPU - źródło NVIDIA

GT200 = GeForce GTX 280	G71 = GeForce 7900 GTX	NV35 = GeForce FX 5950 Ultra
G92 = GeForce 9800 GTX	G70 = GeForce 7800 GTX	NV30 = GeForce FX 5800
G80 = GeForce 8800 GTX	NV40 = GeForce 6800 Ultra	

Różnice architektoniczne

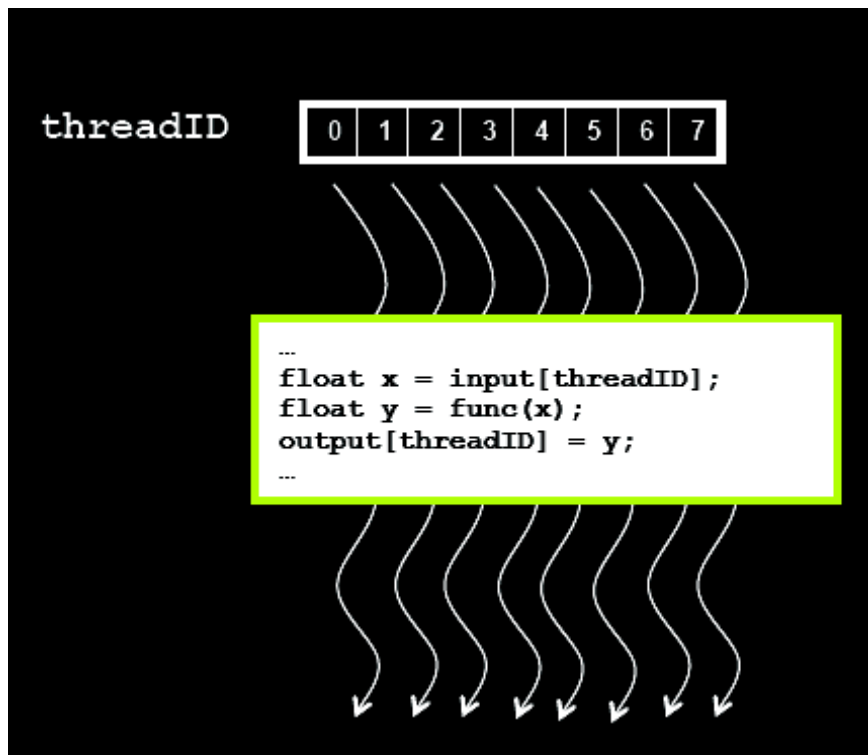
- GPU przeznaczą więcej tranzystorów na przetwarzanie danych niż na sterowanie i pamięci cache.
- GPU szczególnie nadaje się do problemów które mogą być przedstawione jako „data-parallel computation” - ten sam program jest wykonywany równoległe na wielu elementach (np. wektora/macierzy)
- Odwzorowanie elementów danych w tysiące wątków wykonujących się na setkach rdzeni.

CUDA

- Compute Unified Device Architecture.
- Zaprojektowana wyłącznie pod procesory NVIDIA.
  - Ale z emulacją na CPU (z możliwością wykorzystania wielu rdzeni)
- Jest rozszerzeniem języka C/C++.
  - Ale dostępne wiązania dla innych platform (np. Python/Java/.NET).
- Zaprojektowana aby skalować się na tysiące wątków i setki rdzeni.
- Oferuje wydajność na procesorach GPU porównywalną z (niewielkimi) klastrami.
  - Liczby podwójnej precyzji gorzej wspierane i dużo wolniej.
- Model programowania heterogeniczny szeregowo-równoległy.
  - Porcje kodu wykonywane równoległe na GPU, reszta szeregowo na CPU
  - GPU jest koprocesorem dla CPU.
  - GPU i CPU mają rozłączne pamięci DRAM.

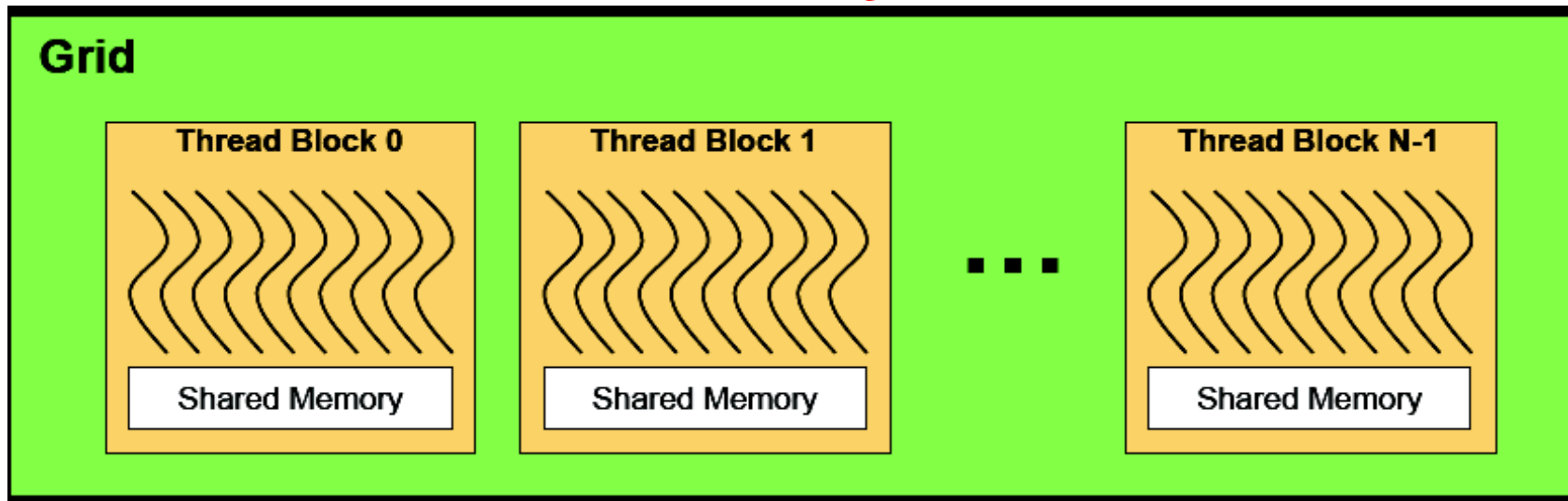
Jądra (ang. kernels) i wątki w CUDA

- Równoległe porcje aplikacji są wykonywane na GPU jako jądra.
  - Tylko jedno jądro jest wykonywane w danej chwili
  - Wiele wątków (tysiące) wykonuje to samo jądro.
- Jądro jest wykonywane przez wektor wątków.
  - Każdy z nich wykonuje ten sam kod.
  - Każdy wątek ma identyfikator, który wykorzystuje do obliczania adresów pamięci.

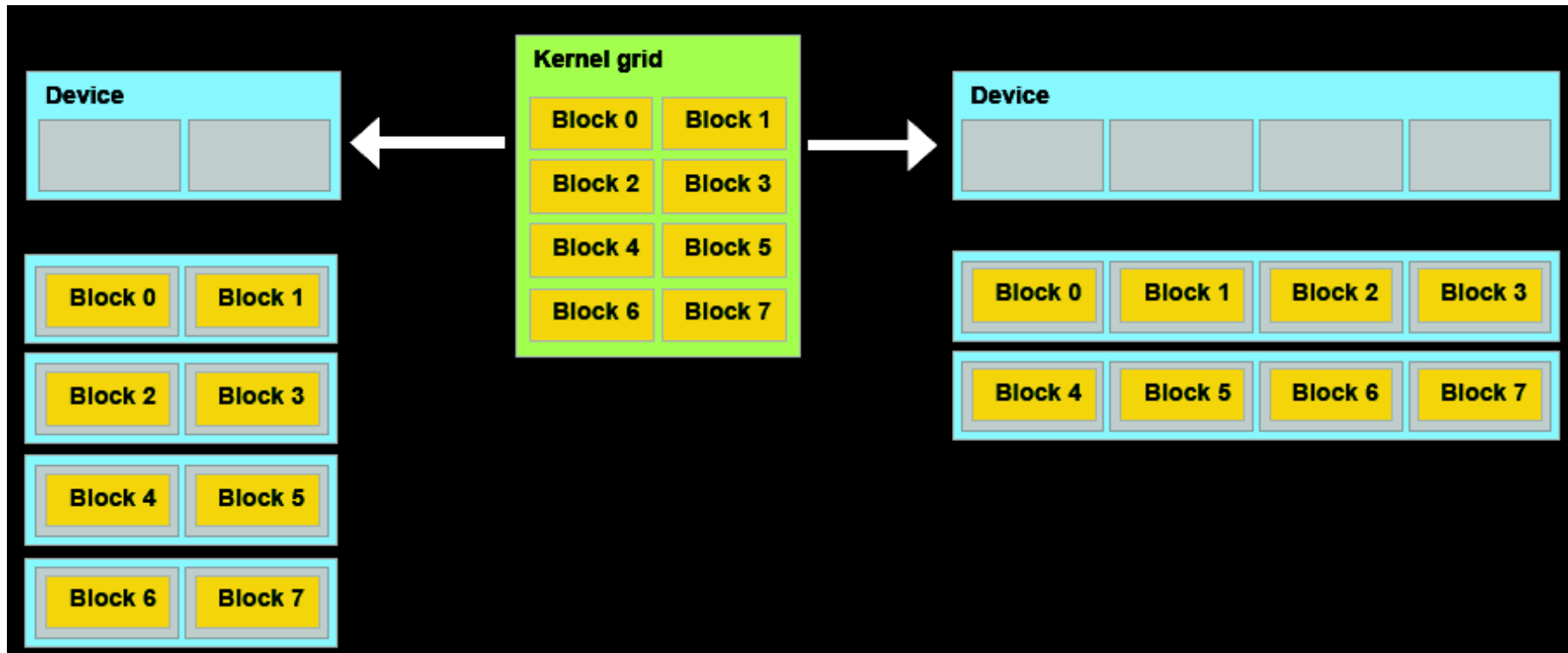
- Wątki operujące na wektorze.

Grid wątków

- Numerowanie wektora wątków nie jest monolityczne
- Jądro uruchamia grid składający się z N bloków.
- Każdy blok składa się z M wątków => łącznie mamy $N \cdot M$ wątków w gridzie.
- Adres bloku w gridzie może być dwuwymiarowy (jest strukturą z polami x oraz y). Adres wątku w bloku może być dwuwymiarowy (jest strukturą z polami x,y,z).
- Na powyższym rysunku adres jest jednowymiarowy - pola y,z są równe 1.
- Zatem jeżeli wątek operuje na wektorze $0, \dots, N \cdot M$, to numer elementu wektora może być obliczony przy pomocy wyrażenia.
  - numer_wątku_w_bloku + rozmiar_bloku * numer_bloku.

Motywacja: skalowalność

- Hardware może zaszeregować dowolny blok na dowolnym procesorze.
- Brak założeń o kolejności wykonywania bloków.

Wykonywanie kodu na GPU

- Jądra są funkcjami języka C z pewnymi ograniczeniami:
  - Nie mogą odwoływać się do pamięci CPU
  - Muszą zwracać void jako wynik.
  - Nie mogą przyjmować zmiennej liczby argumentów
  - Nie mogą być rekurencyjne
  - Nie mogą deklarować zmiennych statycznych.
- Parametry są kopiowane automatycznie z CPU na GPU.
- Deklarowane z kwalifikatorem `__global__` oznaczającym funkcję wywoływaną z CPU i wykonującą się na GPU. Inne kwalifikatory to:
  - `__device__` oznacza funkcję wywoływaną z GPU i wykonującą się na GPU.
  - `__host__` oznacza funkcję wywoływaną z CPU w wykonującą się na GPU (domyślnie)
  - `__device__` i `__host__` mogą być łączone.

Pierwsze jądro i równoważny kod CPU.

- Kod dla CPU inkrementujący wszystkie elementy wektora

```
void inc_cpu(float *a, int N)
{
    int idx;
    for (idx = 0; idx < N; idx++)
        a[idx] = a[idx] + 1.0;
}
```

- Jądro dla GPU w którym każdy wątek inkrementuje jeden element wektora.

```
__global__ void inc_gpu(float *a,
int N)
{
    int idx = blockIdx.x
    *blockDim.x
+ threadIdx.x;
    if (idx < N)
        a[idx] = a[idx] + 1.0;
}
```

- Zmienne predefiniowane w każdym jądrze.

- blockIdx - numer bloku
- blockDim - rozmiar bloku
- threadIdx - numer wektora

- Są to struktury 2/3 wymiarowe ale my wykorzystujemy tylko jeden wymiar: pole x.

Mapowanie identyfikatorów w numery elementów tablicy

Grid

blockIdx.x

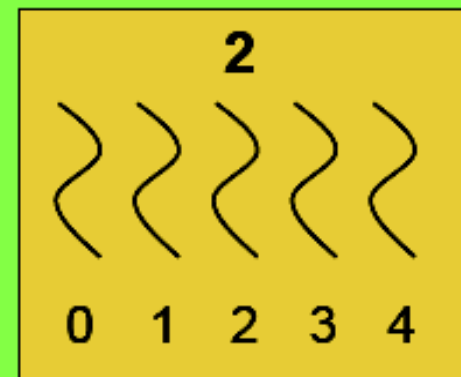
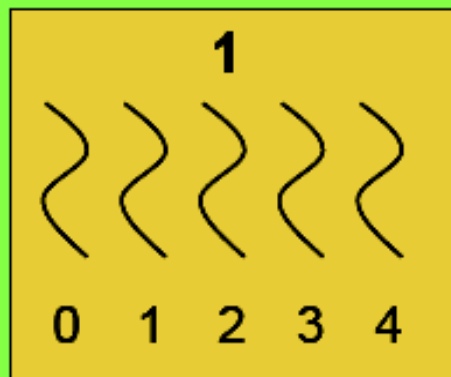
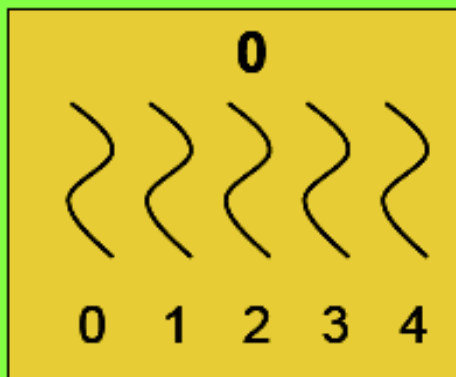
0

1

2

blockDim.x = 5

threadIdx.x

0 1 2 3 4

5 6 7 8 9

10 11 12 13 14

$\text{blockIdx.x} * \text{blockDim.x} + \text{threadIdx.x}$

Wywołanie jądra

- Wywołanie jądra z kodu CPU ma postać:
f<<liczba_bloków_w_gridzie,rozmiar_bloku>>(parametry)

- W naszym przypadku:

```
float *d_a;
void LaunchKernel() {
    int blocksize=256;
    dim3 dimBlock (blocksize);
    dim3 dimGrid( ceil( N / (float)blocksize) );
    inc_gpu<<<dimGrid, dimBlock>>>(d_a, N);
}
```

- Rozmiar bloku przyjęliśmy na 256 wątków
- Struktura dim3 zawiera pola x,y,z. My wykorzystujemy tylko x.
- Rozmiar gridu jest tak dobrany aby całkowita liczba wątków była najmniejszą wielokrotnością 256 większą bądź równą N.
  - Stąd przeznaczenie instrukcji if (idx<N)
  - Gdy N=600, to dimGrid.x==3 i mamy 768 wątków (za dużo !!!)

Alokacja pamięci GPU

- CPU zarządza pamięcią GPU:

- `cudaMalloc (void ** pointer, size_t nbytes)`
- `cudaMemset (void * pointer, int value, size_t count)`
- `cudaFree (void* pointer)`

- Przykład

```
int n = 1024;
int nbytes = 1024*sizeof(int);
// Wskaźnik na pamięć GPU;
int * d_a = 0; //
cudaMalloc( (void**) &d_a, nbytes );
// Próba odwołania się do pamięci wskazywanej przez d_a
// w kodzie CPU prowadzi do błędu ochrony pamięci
cudaMemset( d_a, 0, nbytes);
cudaFree(d_a);
```

Synchronizacja CPU z GPU

- Wywołania jąder są asynchroniczne.
  - Sterowanie powraca od razu do CPU bez oczekiwania na zakończenie wątków jądra
  - Jądro jest kolejkowane i wykona się po zakończeniu wszystkich poprzednich wywołań CUDA.
- Funkcja `cudaMemcpy` jest synchroniczna.
  - Kopiowanie rozpocznie się po wykonaniu poprzednich wywołań CUDA.
  - Sterowanie powraca do CPU po wykonaniu kopii.
  - Kopie pomiędzy pamięciami GPU są asynchroniczne.
- Funkcja `cudaThreadSynchronize()` wstrzymuje kod CPU do momentu wykonania wszystkich kolejkowanych wywołań CUDA

Zaawansowana alokacja pamięci

- Funkcja `cudaError_t cudaMallocHost (void ptr, size_t size)` alokuje pamięć CPU, której wszystkie strony są zablokowane w pamięci.
- Kopia z takiej pamięci do pamięci GPU może być wykonana przy pomocy mechanizmu DMA poprzez szynę PCIe. Jest to znacznie szybsze od kopiowania pamięci zaalokowanej standardowo np. przez funkcję `malloc`.
- Zaalokowanie zbyt dużej ilości pamięci przy pomocy tej funkcji może obniżyć wydajność systemu (wyłącza się mechanizm pamięci wirtualnej)
- Pamięć jest zwalniana przy pomocy funkcji `cudaError_t cudaFreeHost (void *ptr)`.
- Funkcja `cudaError_t cudaMallocPitch (void devPtr, size_t pitch, size_t width, size_t height)` alokuje pamięć dla macierzy o szerokości `width` (liczbie kolumn) i wysokości (liczbie wierszy) `height`.
  - Ale szerokość wiersza jest zwiększana aby każdy nowy wiersz był optymalnie wyrównany (ang. `aligned`) w pamięci.
  - Nowa szerokość jest zapamiętywana w pod adresem `pitch`.

Kopiowanie danych

- `cudaMemcpy( void *dst, void *src, size_t nbytes, enum cudaMemcpyKind direction);`
- Powraca po wykonaniu kopii
- Blokuje kod CPU do momentu wykonania kopii.
- Nie rozpocznie kopiowania do momentu wykonania poprzednich wywołań CUDA (np. jąder)
- `enum cudaMemcpyKind`
  - `cudaMemcpyHostToDevice` kopia z pamięci CPU do pamięci GPU
  - `cudaMemcpyDeviceToHost` kopia z pamięci GPU do pamięci CPU
  - `cudaMemcpyDeviceToDevice` kopia z pamięci GPU do pamięci GPU
- `cudaMemcpyAsync` **nie blokuje kodu CPU.**

Kod programu

```
// Niezbędne aby korzystać z API CUDA
#include <cuda.h>

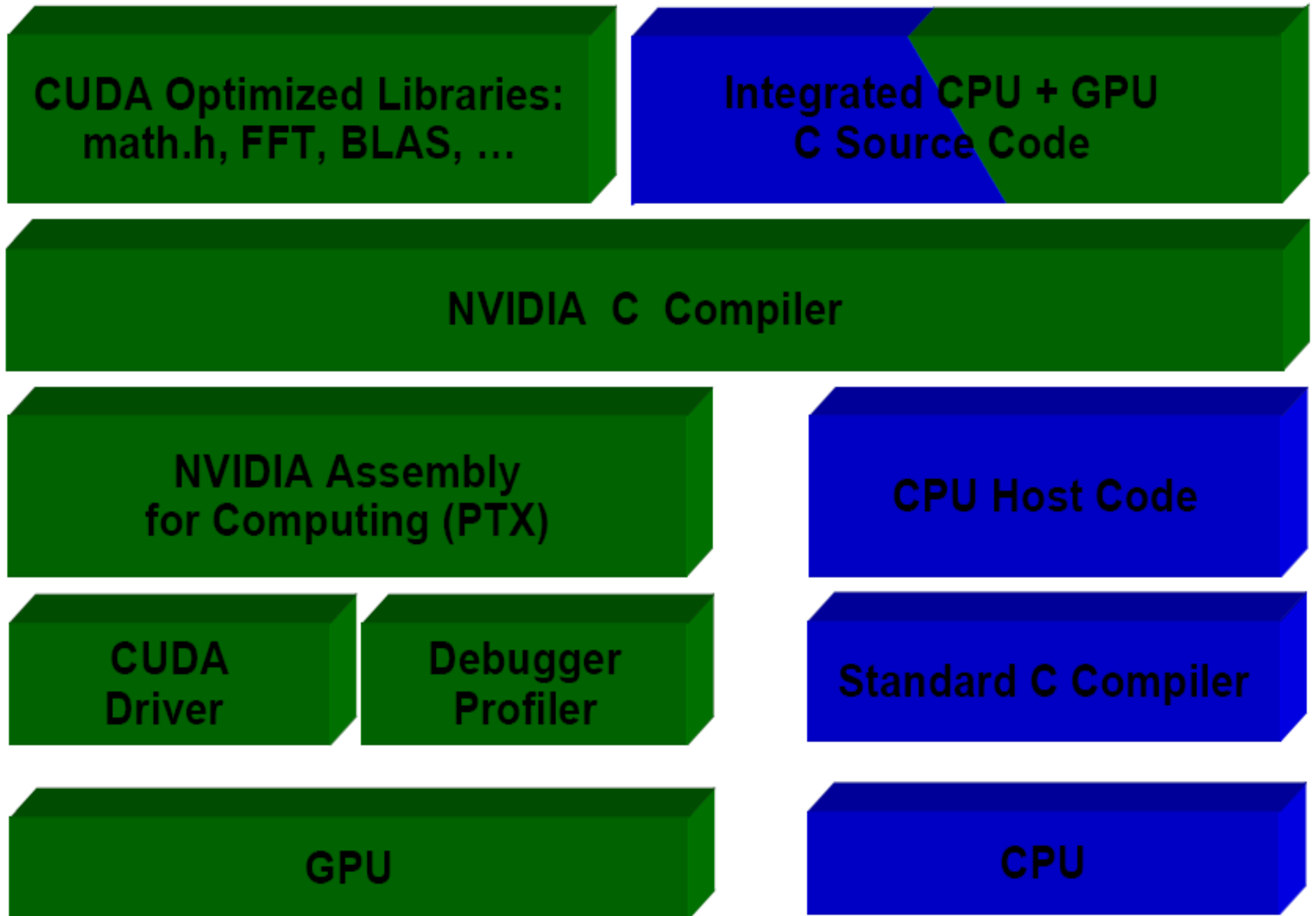
float *a_h; //wskaźnik do pamięci CPU
float *a_d; //wskaźnik do pamięci GPU

int main(void)
{
    int i, N = 10000;
    size_t size = N*sizeof(float);
    a_h = (float *)malloc(size); // alokacja pamięci CPU
    cudaMalloc((void **) &a_d, size); // alokacja pamięci GPU
    // Inicjalizacja danych
    for (i=0; i<N; i++) a_h[i] = (float)i;
    // Kopia z pamięci CPU do pamięci GPU
    cudaMemcpy(a_d, a_h, sizeof(float)*N, cudaMemcpyHostToDevice);
    LaunchKernel(); // zwiększ wszystkie elementy o jeden
    // Kopia z pamięci GPU z powrotem do a_h (pamięć CPU)
    cudaMemcpy(a_h, a_d, sizeof(float)*N, cudaMemcpyDeviceToHost);
    // dealokacja pamięci
    free(a_h); cudaFree(a_d);
}
```

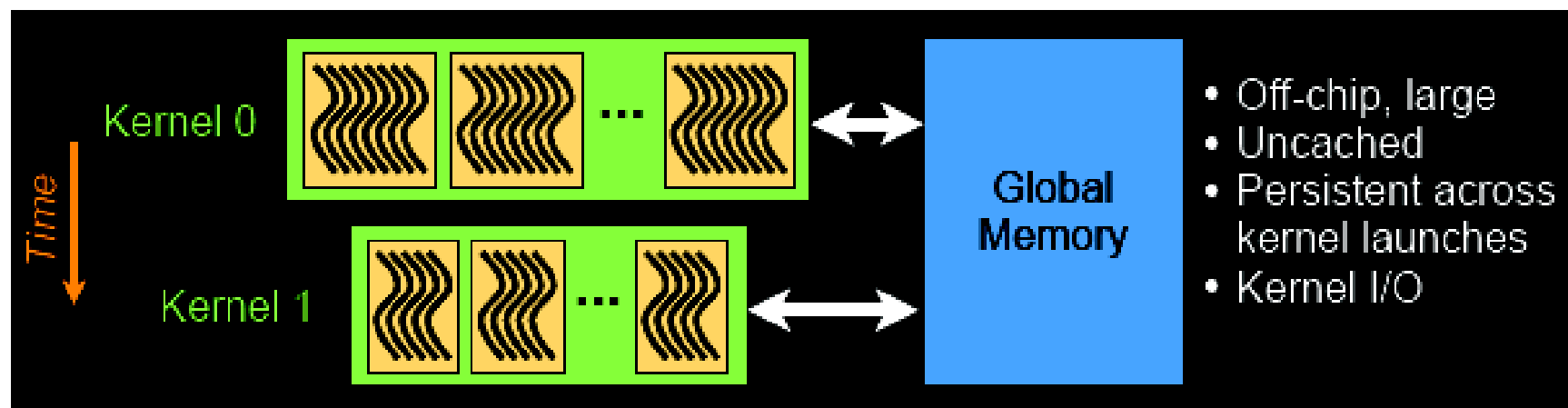
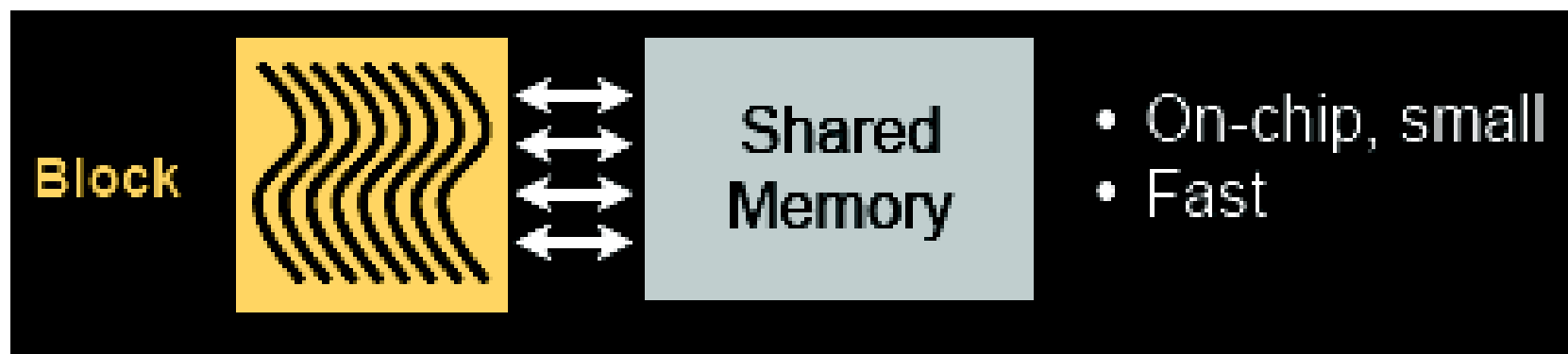
Kompilacja aplikacji

- Pliki C/C++ z rozszerzeniami CUDA mają (zwyczajowo) rozszerzenie .cu. Kompilowane są narzędziem nvcc.
- nvcc -O3 plik.cu -o program => kompilacja z optymalizacją dla CPU
  - -O3 przekazywane kompilatorowi gcc
- dodatkowa opcja -g: informacje dla debuggera
- dodatkowa opcja -deviceemu
  - Kompilacja pod emulator, cały kod wykonuje się na CPU.
  - Można używać funkcji printf w kodzie przeznaczonym dla GPU !!!
  - Zdefiniowane jest makro `__DEVICE_EMULATION__`
  - Ale uwaga: błędny kod może wykonywać się poprawnie z włączoną emulacją. Np. próba odwołania się przez GPU do pamięci CPU zakończy się sukcesem.
  - Opcja -multicore – wykorzystanie wielu rdzeni.
- Debugger CUDA-GDB pod Linuksa. (z poważnym ograniczeniem: X11 nie może się wykonywać na GPU na którym jest debugowany kod).

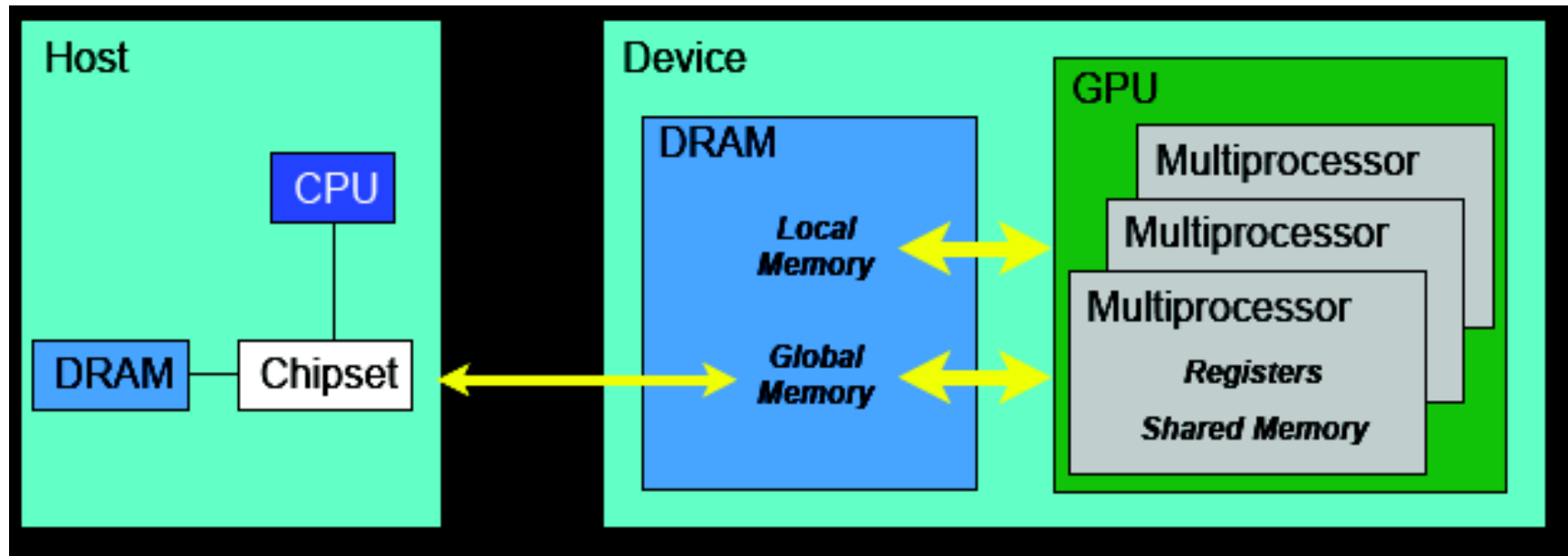
CUDA SDK

Typy pamięci

Fizyczne umiejscowienie pamięci

- Pamięć lokalna rezyduje w pamięci DRAM karty. Należy używać pamięci wspólnej aby minimalizować wykorzystanie pamięci lokalnej.
- Pamięć wspólna rezyduje na procesorze GPU – dostęp znacznie szybszy niż do innych rodzajów pamięci.
- CPU ma dostęp do pamięci globalnej ale nie do pamięci współdzielonej.

Kwalifikatory typów pamięci

- `__device__` oznacza zmienną przechowywaną w pamięci globalnej (duży czas dostępu, brak pamięci podręcznej)
  - Pamięć alokowana przez `cudaMalloc` jest globalna.
  - Dostęp z wszystkich wątków gridu.
  - Czas życia: aplikacja.
- `__shared__` oznacza zmienną przechowywaną w pamięci współdzielonej.
  - Przechowywana wewnątrz GPU (bardzo krótki czas dostępu)
  - Dostępna wyłącznie wątkom wewnątrz tego samego bloku.
  - Czas życia: blok wątków.
- Zmienne bez kwafikatorów
  - O ile to możliwe przechowywane w rejestrach.
  - Co się nie zmieści w rejestrach przechowywane jest w pamięci lokalnej.

Wykorzystanie pamięci współdzielonej

- Rozmiar znany w chwili kompilacji

```
__global__ void kernel (...)  
{  
...  
__shared__ float sData[256];  
...  
}  
int main(void)  
{  
...  
kernel<<<nBlocks, blockSize>>> (...)  
;  
...  
}
```

- Rozmiar znany w chwili wykonywania programu (dodatkowy parametr jądra).

```
__global__ void kernel (...)  
{  
...  
extern __shared__ float  
sData[];  
...  
}  
int main(void)  
{  
...  
smBytes =  
blockSize*sizeof(float);  
kernel<<<nBlocks, blockSize,  
smBytes>>> (...);  
...  
}
```

sData jest współdzielone przez wszystkie wątki bloku !!!

Synchronizacja wątków w bloku

- CUDA umożliwia współpracę wątków w ramach bloku.
- Funkcja `void __syncthreads()`
- Synchronizacja barierowa: każdy wątek w bloku oczekuje, aż wszystkie inne wątki osiągną punkt wywołania funkcji `__syncthreads()`
- Bariera dotyczy wyłącznie wątków w bloku, nie w gridzie. Ale tylko takie wątki mogą korzystać z pamięci współdzielonej.
- Stosowana w celu uniknięcia wyścigów przy dostępie do pamięci wspólnej.
- Jeżeli występuje w kodzie warunkowym np. instrukcja `if`, to musimy zadbać aby wszystkie wątki ją wywołały.

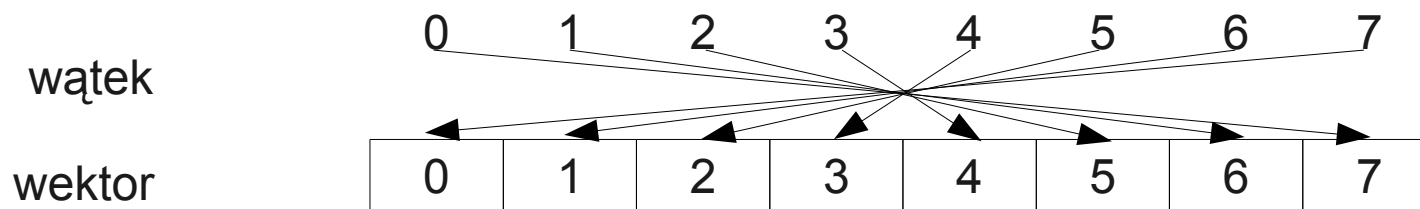

Przykład odwrócenie kolejności elementów wektora

- Pierwszy element staje się ostatnim, drugi przedostatnim i na odwrót.

```
__global__ void reverseArrayBlock(int *d_out, int *d_in)
{
    int inOffset = blockDim.x * blockIdx.x;
    int outOffset = blockDim.x * (gridDim.x - 1 - blockIdx.x);
    int in = inOffset + threadIdx.x;
    int out = outOffset + (blockDim.x - 1 - threadIdx.x);
    d_out[out] = d_in[in];
}
```

- Kopia wektora `d_in` z odwróconą kolejnością trafia do wektora `d_out`.
- `outOffset` oraz `out` liczone są od końca tablicy.
- Problem: zapis do `d_out` następuje w odwrotnej kolejności:

- Spowalnia to kod kilkanaście razy (pamięć globalna nie ma pamięci cache, za to posiada hardware do przyspieszania dostępuów sekwencyjnych)

Wersja z wykorzystaniem pamięci wspólnej

- Pamięć wspólna staje się software'owo zarządzaną pamięcią cache.

```
__global__ void reverseArrayBlock(int *d_out, int *d_in) {  
    extern __shared__ int s_data[];  
    int inOffset = blockDim.x * blockIdx.x;  
    int in = inOffset + threadIdx.x;
```

```
// Załadowanie jednego elementu z pamięci globalnej i zapamiętanie  
// w odwrotnej kolejności w pamięci współdzielonej
```

```
s_data[blockDim.x - 1 - threadIdx.x] = d_in[in];
```

```
// Zaczekaj aż wszystkie wątki w bloku dokonają zapisu  
// do pamięci wspólnej
```

```
__syncthreads();
```

```
// Zapisz dane z pamięci wspólnej w kolejności normalnej  
// do pamięci globalnej
```

```
int outOffset = blockDim.x * (gridDim.x - 1 - blockIdx.x);
```

```
int out = outOffset + threadIdx.x;
```

```
d_out[out] = s_data[threadIdx.x];
```

```
}
```

Kody błędów CUDA

- Wszystkie funkcje API, za wyjątkiem wywołań jąder zwracają kody błędów.
  - Wyrażenie typu `cudaError_t`
- Funkcja `cudaError_t cudaGetLastError(void)` zwraca kod ostatniego błędu
- `char* cudaGetErrorString(cudaError_t code)` zwraca ciąg znaków zakończony zerem zawierający opis błędu w języku angielskim
- ```
printf("%s\n", cudaGetErrorString(cudaGetLastError()));
```

# Operacje atomowe i funkcje wbudowane

- Operacje atomowe na danych typu int/unsigned w pamięci globalnej.
  - add, sub, min, max
  - and, or , xor
  - inc, dec
- Wbudowane funkcje matematyczne na liczbach pojedynczej precyzji.
  - np. sinf/expf/logf
- Szczegóły w dokumentacji firmowej.

# Hardware

- Geforce 8 i nowsze z co najmniej 256 VRAM ( w tym karty w laptopach )
- Specjalizowany hardware: akceleratory TESLA.

## Tesla C1060 Computing Processor



|                         |                                                    |
|-------------------------|----------------------------------------------------|
| <i>Processor</i>        | 1 x Tesla T10                                      |
| <i>Number of cores</i>  | 240                                                |
| <i>Core Clock</i>       | 1.33 GHz                                           |
| <i>On-board memory</i>  | 4.0 GB                                             |
| <i>Memory bandwidth</i> | 102 GB/sec peak                                    |
| <i>Memory I/O</i>       | 512-bit, 800MHz GDDR3                              |
| <i>Form factor</i>      | Full ATX: 4.736" (H) x 10.5" (L)<br>Dual slot wide |
| <i>System I/O</i>       | PCIe x16 Gen2                                      |
| <i>Typical power</i>    | 160 W                                              |



TESLA S1070: Serwer w obudowie 1U z czterema akceleratorami



# Jeżeli nie podoba nam się CUDA, to

- CUBLAS – podzbiór bibliotek BLAS operacje na macierzach i wektorach
- CUFFT – szybka transformata Fourier'a (jednowymiarowa i dwuwymiarowa)

# Podsumowanie

- Przykłady na wykładzie były bardzo „akademickie”
- Rzeczywista aplikacja powinna się charakteryzować:
  - Znaczną intensywnością korzystania z pamięci GPU w porównaniu z kopiami CPU $\Leftrightarrow$ GPU.
  - Znaczną intensywnością obliczeń numerycznych w porównaniu z odwołaniami do pamięci
- Polecane źródła
  - Dokumentacja CUDA na stronie firmy NVIDIA:  
[http://www.nvidia.com/object/cuda\\_develop.html](http://www.nvidia.com/object/cuda_develop.html)
  - Strona <http://gpgpu.org/developer> ze slajdami z tutorialami na temat CUDA prezentowanymi na różnych konferencjach.
  - Strona przygotowana przez firmę NVIDIA z materiałami szkoleniowymi na temat CUDA, gorąco polecam sprawdzić linki do cyklu artykułów w Dr. Dobb's Journal. [http://www.nvidia.com/object/cuda\\_education.html](http://www.nvidia.com/object/cuda_education.html) (zaczerpnałem stamtąd przykład z odwracaniem kolejności elementów wektora)